

Justitsministeren (Busch-Jensen): Som det vil være de ærede medlemmer af det høje ting bekendt, har vi siden slutningen af 30'erne haft lovbestemmelser om forbud mod at bære uniform. Den sidste affattelse af bestemmelserne er givet ved lov nr. 140 af 30. marts 1940, som kun havde kort gyldighed, men som senere hvert år er blevet forlænget for et år ad gangen. Det behøver formentlig ikke nogen nærmere begrundelse at, således som forholdene, som tiderne er, gør stadig de hensyn sig gældende, der fører til, at man ikke ønsker, at forskellige grupper af medborgere ved at iklæde nogle af deres tilhængere uniform virker for eller faktisk kommer til at forøge muligheden for uro. Den gældende lov udløber med udgangen af denne måned, og da man, når man ser fremover i tiden, ikke tør regne med, at forholdene ændrer sig væsentlig, har jeg tilladt mig denne gang at stille forslag om, at loven forlænges for en periode af tre år, så at den først udløber med udgangen af marts måned 1952.

Jeg skal tillade mig at indstille lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ernst Christiansen: Jeg er enig med den højtærede justitsminister i, at det er unødvendigt at påvise de grunde, som taler for det rimelige i at forlænge denne lovgivning, og når denskal forlænges, er det også fornuftigt at gøre forlængelsen gyldig for tre år. På mit partis vegne skal jeg derfor anbefale lovforslaget til hurtig behandling.

Bjerre: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde lovforslaget, herunder også bestemmelsen om, at loven forlænges for tre år.

P. A. Poulsen: Også vi fra vor side kan tiltræde den forlængelse, der er tale om, og jeg skal anbefale lovforslaget.

P. N. Petersen (Røjle): Hvis menneskene var så gode, som de burde være, ville en lovgivning som den, der foreligger her, have været unødvendig, men det er som bekendt ikke tilfældet; vi har jo høstet rige erfaringer siden begyndelsen af 30'erne for, hvad det kan medføre, når folk bliver iklædt uniform. Jeg er fuldkommen enig med socialdemokratiets ærede ordfører, hr. Ernst Christiansen i, at vi lige så godt kan forlænge loven for tre år, når vi alligevel skal forlænge den, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til gennemførelse her i det høje ting.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den tilslutning, de har givet lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Derefter foretoges:

Anden behandling af forslag til lov om eftergivelse af kommunehjælp og om ekstraordinær adgang til aldersrente.

(Første behandling findes i tidenden sp. 926).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Anden behandling af forslag til lov om bemyndigelse til foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 931).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fremdeles foretog man:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 71 af 27. februar 1946 om sygehusvæsenet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 836); udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 659).